

РЕШЕНИЕ

№ 4505

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 21.09.0201 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3763** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Б. Т. против заповед № ДК-02-ЮЗР-42/22.02.2011г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) Югозападен район. Ответникът не изразява становище по допустимостта и основателността на жалбата. Софийска градска прокуратура не изпраща представител и взима становище по жалбата.

След като обсъди доводите в последната и прецени представените по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е и основателна.

С констативен акт (КА) № С10-944-1/11.10.2010г., съставен от длъжностни лица при СРДНСК е било установено, че през 2008 - 2009г. е извършен строеж в апартамент на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляващ „Вътрешно преустройство на ап. № 10”, изразяващо се в прокарана нова ВиК инсталация от банята към хола, по пода на коридора и част от помещението „хол” е обособено като кухненски бокс, без одобрен проект и разрешение за строеж. Въз основа на представените документи за собственост за възложител и собственик на строежа е посочена жалбоподателката. Производството пред ответника е започнало въз основа на констативен акт, препратен по компетентност съгласно чл.224, ал.6 ЗУТ. Посоченият акт е бил съставен на 03.05.2010г. от служители на район „К. поляна” на Столична

община и с него е установена липса на строителни книжа за процесния строеж.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема в частта му относно изложените експертни констатации като обективно, компетентно и неоспорено от страните; съдът не взема предвид правните изводи на вещото лице. Съгласно заключението, при извършеното вътрешно преустройство в апартамента: не са засегнати общи части на сградата; не е променяно разположението на вертикалните ВиК щрангове на кооперацията; не е засегната конструкцията на сградата; не е извършвано премахване или преместване на съществуващи зидове, както и не са правени отвори в тях, които да засягат конструкцията на сградата; липсва изграждане на нови конструктивни елементи в жилището, променящи неговата площ или обем; няма обособяване на нови самостоятелни помещения; липсва преместване на санитарния възел над жилищно помещение или изместване на същия.

При това описание на извършените работи, съдът в настоящия състав приема, че е налице преустройство като част от определението на „строеж“ по смисъла на §5, т.38 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, тъй като част от помещения без водопровод (коридор и стая, или дневна) са били променени в помещения с водопровод. В тази връзка ирелевантно е обстоятелството, че извършеното съответства на описанието на вътрешно преустройство по смисъла на чл. 151, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, доколкото не се засяга конструкцията на сградата. Незасягането на конструкцията само по себе си не изключва необходимостта от разрешаване на строителни работи. Изброяването в чл.151 ЗУТ на хипотези, при които не е необходимо разрешение за строеж, е изчерпателно. Именно предвид обстоятелството, че процесното преустройство не съответства в точност по всичките си признаци на някоя от тези хипотези, налага извода, че това преустройство, включващо промяна на разположението на водопровода, а следователно – и на предназначението на всяко от помещенията, през което новата част преминава, не е могло да бъде извършено без разрешение за строеж, по общото правило на чл.148, ал.1 ЗУТ.

Съгласно чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ, незаконни са строежите, извършени без разрешение, и като такива подлежат на премахване. Във връзка с доводите относно времето на извършване на строителството е необходимо да се отбележи, че крайният извод за незаконност на строежа не се променя от обстоятелството, дали същият е извършен през 2008г., или през 2008-2009г. Това е така, тъй като и в двата случая строежът не подлежи на изследване, дали е търпим или узаконим, а съответно – да е изключена възможността за премахването му. За постановяването на актове от вида на оспорения неговият издател е бил надлежно овластен със заповед № РД-446/01.11.2010г. на началника на ДНСК, представена по делото.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила; заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Б. Т., с ЕГН [ЕГН], против заповед № ДК-02-ЮЗР-42/22.02.2011г. на началника на Регионална дирекция за национален

строителен контрол Югозападен район.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: